

ובר-אור העלה לפני המשיב את טענותיו בעניין החוב של נתי. בנוסף, הוא סיפר למשיב על יחסים רומנטיים של גרושתו א.מ. (להלן: "אבישג") עם עובדו לשעבר מ.פ. (להלן: "פינטו"). בהמשך לשיחה בין השניים ניגש בוהדאנא לחנות של נתי ואמר כי טיפל בעניין החוב ובכוונתו לסייע לבר-אור בעניין שבינו ובין פינטו. בוהדאנא ביקש מנתי למסור לפינטו להתקשר אליו ונתי עשה זאת. כ-20 דקות לאחר שהמשיב עזב את כיכר הדוידקה, הוא יצר קשר טלפוני עם בר-אור וביקש ממנו להגיע לתחנת דלק בכניסה לעיר. כאשר בר-אור הגיע לשם, אמר לו המשיב כי עליו להציג מצג שווא לפני נתי כאילו העביר אליו (כלומר לבוהדאנא) שיק, לשם כיסוי החוב של בר אור לנתי. אכן בר-אור קיים שיחה בטלפון עם נתי והציג בפניו את אותו מצג שווא. בהמשך לאמור, שלח בוהדאנא לנתי צילום של שיק מזויף חסר כיסוי ולאחר מכן גם העביר לנתי באמצעות שליח את השיק האמור על סך ₪ 120,000. מועד פירעון השיק היה 1.6.2017. כיומיים לאחר העברת השיק, אמר בוהדאנא לנתי שעליו לתת לו אחוזים בגין עזרתו. כעמלה בגין החוב אשר המשיב כביכול גבה עבור נתי, מסר נתי למשיב שלושה מכשירי אייפון 7 - בסך של כ-4,000 ₪ כל אחד וכן מכשיר גלקסי 7 - בסך של כ-3,400 ₪ ובנוסף מכונת סוכר. עוד נתן נתי למשיב שיק בסך של כ-10,000 ₪, אך הוא ביטל את אותו שיק, לאחר שחזר השיק על סך ₪ 120,000 שהעביר לו קודם לכן בוהדאנא. נטען כי במעשים אלו קיבל המשיב דבר במרמה מנתי בנסיבות מחמירות הנוגעות, בין היתר, לתחכום שבמצג השווא, להצגתו בצוותא ולשווי הדבר. כאמור, בגין כך מיוחסת לו עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

4. באישום השלישי נטען כי - בהמשך לאמור באישום השני, מסרו נתי וכן נריה פינטו שהוא בן דוד של פינטו לפינטו כי המשיב מעוניין לשוחח אתו. פינטו יצר קשר עם המשיב ואף הגיע להיפגש אתו בקפה "ארומה" בצומת שמשון. המשיב אמר לפינטו שיש נגדו חומר הכולל הקלטות והתכתבויות אשר בינו לבין אבישג (גרושתו של בר-אור) ויש אנשים המבקשים ממנו סכום של 250,000 ₪ עד 300,000 ₪. נטען כי המשיב גרם לפינטו להבין שהוא מאוים על ידי אותם אנשים שהם מקורבים לבר-אור והוסיף ואמר: "על דברים כאלה בעולם שלנו אין משחקים". המשיב הציע לפינטו להעביר אליו 50,000 ₪, על מנת שהוא ישתמש בהם לגישור אל מול המעוניינים לפגוע בו. המשיב הוסיף ויצר בהמשך קשר עם פינטו ושאל האם הוא מתכוון לשלם את הסכום שהתבקש. פינטו אשר חש מאוים, נטל תחילה הלוואות מבן משפחה וחבר בסכום כולל של 15,000 ₪ אשר אותם הוא העביר למשיב. לאחר מתן אותו סכום, מסר המשיב לפינטו כי הוא שוחח עם האנשים המעוניינים לפגוע בו ובלם אותם מלעשות כן. עוד הוא מסר לפינטו כי הסכום שהוא העביר לא מספק והוא נדרש להעביר 15,000 ₪ נוספים. למחרת אכן נטל פינטו הלוואה מן הבנק והוא הגיע בהמשך לרמלה, שם העביר למשיב עוד 15,000 ₪. בשלב זה אמר המשיב לפינטו שהוא יכול להיות רגוע.

בהמשך, עובר ליום 3.4.2017, קשר בוהדאנא עם בר-אור לסחוט את פינטו באמצעות תיעוד פגישת אינטימית בינו ובין אבישג. כדי להשיג את שיתוף הפעולה של אבישג איימו עליה, המשיב ובר-אור, כאשר בר-אור אומר לה שהיא לא יכולה לשחק משחקים כי יש עבריינים המעורבים בעניין. המשיב איים עליה באומרו כי היא "אמא לילדים". בתחילה ביקשו השניים מאבישג להביא את פינטו למצב אינטימי במקלחת שיתועד על ידם, אך היא סירבה. לבסוף היא קבעה עם פינטו שיאסוף אותה לפגישה במכוניתו. ביום 3.4.2017 בשעה 21:45 לערך, אסף פינטו את אבישג והשניים נסעו ליער ירושלים. במהלך הנסיעה עקבו אחריהם בוהדאנא ובר-אור ברכב מסוג מאזדה 6. כאשר נעצרו השניים, יצא בר-אור מהרכב וניגש לרכב של פינטו כדי לצלמו, אך פינטו שהבחין בו ברח מהמקום. במהלך הבריחה התקשר בר-אור לאבישג ובוהדאנא נטל ממנו את הטלפונים וצעק על אבישג בציינו שוב שהיא אמא לילדים. מאוחר יותר באותו לילה, יצר בוהדאנא קשר עם פינטו ואמר לו להגיע לביתו, כאשר הנ"ל הגיע הוא הציג לו תכתובת בינו לבין אבישג, אשר נמסרה לו על ידי בר-אור ושאל אותו מה הוא מציע כאשר כוונתו היא לתשלום כסף. פינטו הציע לשלם סכום של

10,000 ₪, אך המשיב אמר לו כי הוא לא ריאלי ושילך לביתו וישמור על עצמו. בהמשך השיחה אמר המשיב לפינטו שאין מה לדבר על סכום נמוך מ-50,000 ₪. למחרת נטל פינטו הלוואה נוספת מהבנק והעביר למשיב 20,000 ₪. המשיב קיבל את הכסף ואמר לפינטו שהוא לא חייב לאיש דבר. עם זאת במהלך 12-16.4.17 אמר לפינטו כי: "הם" לא רוצים לסגור על סכום זה. בשלב זה ביקש פינטו מהמשיב להחזיר לו את 20,000 ₪ האחרונים שהעביר ובתגובה איים עליו המשיב כי הקלטות אשר בינו לבין אבישג יוצגו לאביו של פינטו. לבסוף סיכם פינטו עם המשיב שהוא יעביר לו סכום נוסף של 6,000 ₪. נטען כי במעשים אלו איים המשיב בעל פה והטיל אימה על אבישג על מנת להניעה לעשות מעשה והמעשה נעשה מפני האיום והטלת האימה. בנוסף, הוא איים על פינטו בעל פה ובהטלת אימה על מנת להניעו לעשות מעשה והמעשה נעשה מפני האיום והטלת האימה. בגין כך יוחסו לו כאמור שתי עבירות של סחיטה באיומים.

דיון:

שאלת הראיות לכאורה:

5. אמנם כתב האישום שצוין לעיל, עוסק רק בחלקו של בוהדאנא, אך הבקשה למעצר עד תום ההליכים הוגשה הן כנגד בוהדאנא והן כנגד בר-אור ביחד. ממילא צורפו לבקשה שני כתבי האישום הרלוונטיים.

בעניינו של בר-אור התקיים דיון זה מכבר ולאחר עיון בחומר הראיות, ניתנה החלטתי ביום 2.7.2017. כדי שלא להאריך מקום בו ניתן לקצר, אין אני רואה צורך לחזור על האמור שם. כלל האמור באותה החלטה מאומץ על דרך ההפניה ויהווה חלק בלתי נפרד מהחלטה זו.

אציין בקצרה כי מדובר באירוע מתגלגל אשר בתחילתו פנייה של נתי לבוהדאנא כדי לגבות חוב מבר-אור, בהמשך לפניית בוהדאנא לבר-אור נגרמה פעילות של השניים ביחד כלפי נתי, ליצירת מצג שווא ששולם חובו. במסגרת הקשר שנוצר בין בוהדאנא לבר-אור, עדכן האחרון את הראשון בסכסוך שיש לו עם פינטו, אשר קיים יחסים רומנטיים עם גרושתו אבישג. בעוד בר-אור החל עובר לכך בפעולות של סחיטה באיומים כלפי פינטו, הרי שכעת הוא צירף אליו את בוהדאנא, על מנת שזה יסייע בידו באותה סחיטה.

6. ב"כ המשיב העלה טענות בדבר העובדה שהוגשו כתבי אישום נפרדים כנגד בוהדאנא וכנגד בר-אור. נטען כי מי שאינו מודע לשני כתבי האישום ולמסכת הכוללת, עשוי לראות את הדברים בצורה שגויה. כך לדוגמא מפנה ב"כ המשיב לעובדה שבאישום השלישי נאמר שבוהדאנא גרם לפינטו להבין שהוא מאוים על ידי אנשים, ללא שצוינה העובדה שפינטו היה מאוים עוד עובר לכניסת בוהדאנא לתמונה וזאת לנוכח מעשים בהם נקט בר-אור. אין בטענה זו ממש; שכן גם אם הוגשו שני כתבי אישום נפרדים, הרי שכאמור לעיל, הבקשה למעצר עד תום ההליכים הוגשה כנגד בר-אור ובוהדאנא יחדיו. ממילא הונחו בפני בית המשפט שני כתבי האישום וכן תיק החקירה במלואו ובית המשפט היה חשוף גם למעורבות של בר-אור, לרבות פעולות שעשה האחרון, עוד עובר לחבירתו לבוהדאנא.

7. לגופם של דברים, העלה ב"כ המשיב טענות רבות מדוע לטעמו אין בנמצא ראיות לכאורה, או לחלופין מדוע יש בראיות כרסום של ממש. אין אני רואה את הדברים עין בעין עמו. אסתפק בהפניה לחלק מהחומר אשר, לטעמי, מהווה מענה לטיעונים שהועלו בדיון ואשר נמצא כי הם דורשים התייחסות (הכול כאמור, מעבר למה שנאמר כבר בהחלטתי הקודמת, אשר אומצה לעיל).

8. באשר לאישום הראשון; די בהפניה לדברים שאמרו נתי ובר-אור כל אחד בנפרד. כפי שהדגישה ב"כ המבקשת, בצדק רב, אין מחלוקת כי בין השניים סכסוך ממושך בדבר חוב כספי. לפיכך, אין סיבה כי השניים יפעלו במכוון כנגד המשיב. חרף זאת, מהודעות שניהם בנפרד, עולה אכן תמונה של איומים של המשיב כלפי בר-אור בעניין החוב לנתי. בעניין זה די אף בהפניה להודעה של נתי מיום 7.6.17 בשעה 16:21 והודעת בר-אור מאותו יום, בשעה 16:52.

כך נתי מתאר כי הביא את בוהדנה כדי שיגרום ללחץ על בר-אור שיחזיר לו כסף. בכלל הודעתו אמר את הדברים הבאים: "אני רציתי שבוהדנה ייתן לבר-אור לחץ. שיחזיר לי את הכסף" (שם, ש' 4) כאשר נשאל אם ידע שהמשיב הוא עבריין השיב: "כן ידעתי אני לא אשקר לך" (שם, ש' 9). עת נשאל אם הביא את המשיב כי ידע שהוא עבריין השיב: "ברור..". (שם, ש' 11). בחקירת נתי נאמר לו עוד כדלקמן: "אני אומר לך שאתה הבאת את איציק בוהדנה כי הבנת שאם תביא עבריין שיאיים על איציק בר-אור תוכל לקבל את הכסף שהוא חייב לך בחזרה". על כך השיב: "כן" (ש' 14). אומנם הוא לא אישר שביקש מהמשיב לאיים על בר-אור, אך הסכים - "הוא אמר שהוא יכול להוציא לי את הכסף" (ר' שם ש' 16). עת נשאל האם המשיב אמר לו שיביא אנשים נוספים השיב בצורה ישירה: "כן, הוא אמר לי אני יעשה סיבוב עם קוסם" (שם, ש' 46). אומנם נתי טען שעל זהות קוסם למד מעיון באינטרנט, ברם מנגד כאשר נשאל האם הבין שאם המשיב יבוא עם קוסם לבר-אור, זה ילחץ את בר-אור, הוא השיב - "כן ברור, כל אחד מבין" (ר' שם ש' 56). נתי גם אישר מי היו הנוכחים במקום, בעת הפלת המורא על בר-אור ואמר כי ראה מחנותו את המשיב, נחמן לוי, איציק בר-אור וקוסם. לדבריו הם דיברו מחוץ לחנות (ר' שם ש' 66). גם בהודעה של נתי מיום 13.6.17 בשעה 9:48 הוא אומר: "בוהדנה אמר אני אקפוץ עם קוסם" (ר' שם ש' 20).

דברים אלה מתיישבים היטב עם דברי בא אור, אשר בהודעתו מצוין שהתקשר אליו עובד מהחנות ואמר לו שמחכות לו בחנות "כמה גורילות". ר' הודעת בר-אור מיום 7.6.17 בשעה 16:52 בש' 4. לאחר מכן הוא מתאר את המפגש עם המשיב כאשר הגיע לחנות: "איך שבאתי ונכנסתי לחנות יצאתי החוצה על מנת לראות במה מדובר, פנה אלי בחור ענק גורילה עם קרחת ומפחיד זו מילה עדינה ומסמן לי עם האצבע במרחק של 5 מטר ממני "בוא לפה", עמדו ליד הבחור הזה, שלאחר מכן הבנתי ששמו איציק בוהדנה, עמדו עוד בחור שהבנתי אחר כך ששמו "קוסם" ועוד בחור...ועוד בחור.. אני הלכתי לכיוון שלו ושאלתי אותו מה הוא רוצה, אני ממש פחדתי. איציק אמר לי "מם הכסף שאתה חייב לנתי". אמרתי לו שיעזוב אותי והתחלתי ללכת אחורה, הוא אמר לי "בוא בוא תכבד בוא נדבר". חזרתי אליו כי או שהוא אוכל אותך או ש... אין לך הרבה אופציות, שאלתי אותו מי הם, אז הוא אמר לי אני איציק בוהדנה וזה "קוסם, תוך שהוא מצביע על הבחור שעמד לידו צמוד אליו. איך ששמעתי את השם הזה "קוסם", הבנתי שאני בבעיה כי מי לא שמע את השם הזה בעיתון.."(ר' שם ש' 7-15. ההדגשה אינה במקור).

אם לא די בכך לקיום ראיות לכאורה, אפנה לאמור בהחלטתי בעניין בר-אור בעיקר בסעיף 7 שם. ר' שם באשר להודעת שלום זילבר, בדבר היות בר-אור מפוחד וכן ראה האמור שם בדבר הודעת יוסף זר מיום 12.6.17, שם טען כי המשיב סיפר לו שהביא את אילוז ואת קוסם ובר-אור "רעד כמו דג".

כאשר אומר בר-אור בעצמו כי איך ששמע את השם קוסם, הבין כי הוא בבעיה, קשה לקבל את שלל טענות ב"כ המשיב המבוססות על הנחה כאילו בר-אור לא ידע מי הוא קוסם. אכן ייתכן וקוסם עצמו לא היה מודע למטרת היותו שם (טענה שכזו עולה במספר גרסאות), אך קיימות ראיות לכאורה שלא כך המשיב. האחרון דאג להצטרפות, או למפגש, עם אותם אחרים בחנות, הכול במטרה להטיל מורא על בר-אור לצורך גביית החוב הנטען לנתי. כאשר הוא מודיע מראש שיבוא עם קוסם, כאשר עולה כי אכן זה היה שם והמשיב הציג אותו וכאשר עולה כי בר-אור הבין את משמעות הדבר - הרי שדי בכך לראיות לכאורה הנדרשות בשלב זה.

באשר לאישום השני; אני מוצאת כי אין צורך להרחיב בדבר קיום ראיות לכאורה, שכן לאירוע זה נדרשתי אגב החלטתי בעניין בר-אור. אני מפנה לאמור שם, בעיקר בחצי השני של סעיף 7. בר-אור מתאר שיח עם המשיב אשר גרם לו להתקשר לנתי להציג מצג כי פרע לו את החוב וכי הוא מצדו נעתר לכך מחמת פחדו מהמשיב. לדברים אלה מתווספים דברי נתי בהודעתו מיום 7.6.17 שעה 10:53. ר' שם בעיקר ש' 65-46. נתי מפרט את הטעיות באמצעות שיק שהועבר אליו ואת התמורה שנתן בגין כך למשיב. אין ממש בטענה כי המשיב כפר בקבלת מלוא הדברים להם טען נתי. כך לדוגמה בהודעת המשיב מיום 11.6.17 בשעה 19:50, בניגוד לדברי בא כוחו בדיון, כאילו כפר בקבלת תמורה בדרך של פלאפונים, הוא הודה בקבלת פלאפונים (אם כי נכון שטען כי אלה היו ישנים וכן טען כי לא ניתנו כתמורה לפירעון החוב. ועל כך ניתן לשאול וכי אלה ניתנו כמתנה סתם?! לכך אין כמובן מענה, ר' שם ש' 132). כך גם הודה בקבלת מכשירים שונים, אם כי טען שהם היו בהלוואה ליום העצמאות (ר' שם ש' 123). אכן מעיון בחומר נותרה אי בהירות באשר לשיק של 120,000 ₪ שהמשיב פעל להעביר לנתי (אל מול גרסת נתי כי אולי זה כתב ידו של בר-אור על השיק, עומדת גרסת בר אור כי מעולם לא נתן שיק ואם מישהו העביר שיק שכזה לנתי, הרי זה המשיב - ר' הודעתו מיום 14.6.17 שעה 9:45, החל מש' 95 ועד ש' 108), ברם אין ענין זה יורד לשורש הדבר. זאת מאחר ועולה כי אותו שיק לבסוף חזר וכי עקב כך גם דאג נתי שהמשיב לא יזכה בסך של 10,000 ₪ שנתן כמעין עמלה.

אעיר ביחס לתצהיר שהוגש במהלך הדיון כי אין בו לתרום דבר לעומד במחלוקת; התצהיר אינו כולל פרטי השיק בו הוא עוסק ואין דרך לקשור בינו ובין השיק שנתן נתי למשיב, כמעין עמלה (בנוסף למכשירים שניתנו). אפילו היו פרטי השיק בתצהיר ואפילו היה מוכח כי מדובר באותו שיק שנתן נתי למשיב - עדיין היה צורך במידע רב נוסף כדי להבין נפקות הנתען. כך היה צורך להראות מתי ניסה נתי לגבות את תמורת השיק, האם לאחר שהבין כי המשיב הוליו שולל? האם המשיב השיב לו את השיק וכך יכול היה לנסות לפורטו לעצמו? ועוד. התצהיר שהוגש כללי וסתמי ואף הטיעון באשר לכך לא היה לטעמי ברור דיו. אזכיר כי אין טענה גם לפי כתב האישום שהמשיב אכן קיבל את הסך של 10,000 ₪ מנתי.

כאשר המשיב גורם לבר-אור ליצור מצג כלפי נתי כאילו האחרון כיסה החוב ועל בסיס זה מקבל עמלה על עזרתו וזאת באמצעות קבלת מכשירים בעלי שווי לא מבוטל - אכן מדובר על קבלת דבר במרמה ובנסיבות מחמירות, עת פעל בעניין זה בצוותא עם בר-אור.

ב"כ המשיב העלה עוד טענות בדבר פעולות חקירה נוספות שהיה ניתן לבצע ביחס לאותם מכשירי פלאפון, אשר נטען כי ניתנו בתמורה למשיב. לא מצאתי כי מקום טענות אלה, בשלב זה. שלב בו נערכת רק בחינה לכאורית של הראיות. כאשר בהודעת נתי הוא טוען מפורשות כי מסר את אותם מכשירים למשיב, בסוברו כי זה גבה עבורו החוב מבר-אור והודעתו מתיישבת גם עם דברי בר-אור, כי המשיב דרש ממנו להטעות את נתי בעניין זה. הרי שלשלב זה די בכך.

באשר לאישום השלישי; יש להפריד בין שני חלקי אישום זה. אפתח בחלק של הסחיטה המופנה לפינטו עובר לאירוע ביער. אין ממש בטענות שנשמעו כאילו המשיב שימש רק מעין בורר, או מגשר בהתנדבות, בין בר-אור ובין פינטו. אכן, כפי שציינתי בהחלטתי בעניין בר אור - זה החל במעשי הסחיטה כלפי פינטו, עוד לפני שחיבר אליו גם את המשיב. ברם, עד למועד בו החל גם המשיב להיות מעורב בעניין, לא העביר פינטו תשלומים. אומנם המשיב הציג מצג שיש אחרים שהוא כביכול יבצע גישור מולם. כך לדוגמה אמר כי אם אותם אחרים דורשים 250,000 ₪, הרי שאם יתנו לו 50,000 ₪ ופינטו גם יוותר על 30,000 ₪ שבר-אור חייב לו, הוא - כלומר המשיב, יוכל לגשר. ברם, אין חולק שלא היו אותם "אחרים" שכאלה. ברור מעיון בהודעות שבתיק כי המשיב הציג טענה כאילו יש אחרים וכאילו הוא פועל מולם, כדי שיוכל לקדם בדרך זו, את סחיטת פינטו.

בעניין זה אפנה להודעות פינטו אשר תוכנן דובר בעדן. מבלי למעט מההפניה לכלל הודעות הנ"ל, אדגיש את הודעת פינטו מיום 18.6.17 בשעה 9:17 - בה הוא מפרט את עשרות אלפי השקלים שהעביר למשיב והוא מתייחס למעשה הסחיטה כלפיו, ככזה שבוצע ביחד ע"י בר אור והמשיב. כדוגמא ר' דבריו שם בש' 7: "החשבון נפתח רק על מנת לקבל הלוואות על מנת לעמוד בתשלומי הסחיטה של איציק בר אור ואיציק בודהנה" (ההדגשה אינה במקור). ר' עוד דבריו החל מש' 41, שם הוא מעיד כי הועלתה דרישה שיעביר ₪ 50,000 ויותר על חוב אשר לטענתו בר אור חייב לו. באשר לדברי בודהנה אלה הוא אומר: "הבנתי לאן נכנסתי שאיציק בר אור הכניס עבריינים לסיפור ואמרתי לבודהנה שאני אחשוב ואראה מה אני יכול לארגן ואז מזה התחיל תהליך הסחיטה של 56,000 ₪" (ש' 44-45). ר' עוד הודעת פינטו מיום 11.6.17 בשעה 18:00, שם אמר, בין השאר, כי המשיב אמר לו: "על דברים כאלה בעולם שלנו אין משחקים ואני רוצה לעזור לך" (שם ש' 59) והוסיף - "הבנתי ממנו שהוא קבלן מגשר הבנתי אחרי הפגישה שהוא עברין, בפגישה רעדתי ממש כי הרגשתי שאני עומד מול אדם לא נכון, הרגשתי שמישהו רוצה את הכסף שלי ולאף אחד לא אכפת" (ר' שם ש' 59-61). אכן, הוא מדבר על המשיב כמי שהציג עצמו כמגשר, אך ברור מעיון בחומר במלואו כי הוא הבין שהמשיב למעשה נוטל חלק בסחיטתו. כך עת שהוא משלם למשיב עשרות אלפי שקלים, הוא מתחנן בפניו כי יסגור את הסיפור והמשיב מצדו הציג מצג שהוא לא מאמין שיוכל לעשות כן. ברור כי מדובר במצגי שווא של המשיב, שכן הכספים ששולמו ע"י הנסחט, לא שולמו לבר אור ובוודאי שלא לאותם אחרים עלומים, אשר כביכול בשמם מדבר המשיב כאשר הוא מוסיף וסוחט את פינטו. טענת ב"כ המשיב כאילו מדובר בעבריינים אחרים, בעוד בודהנה שימש רק כמעין מגשר עימם ובהתנדבות, מוטב היה לה שלא תועלה. כאמור, קריאת הדברים במלואם מלמדת ברורות כי פינטו חשש דווקא מהמשיב ואף שזה הציג עצמו כמתווך עם עבריינים אחרים, הרי שבפועל הוא ביצע הסחיטה, ביחד עם בר אור וללא מעורבות עבריינים אחרים, נוספים עלומים.

לא די בכך שדרך הסחיטה של המשיב הייתה בהציגו מצג כאילו קיימים אחרים נוספים (אשר אין מחלוקת שאינם בנמצא), אשר הוא יפעל לשכנעם להוריד את הסכום שישלם להם פינטו, כדי להגיע למסקנה שהמשיב הוא "שה תמים", אשר כל חטאו שהמתנדב לגשר בין פינטו לבין אותם עבריינים לא ידועים.

העובדה שאין חולק שבר אור החל במעשה הסחיטה קודם לכן, והוא גם שהמציא חומר אשר סייע למשיב בביצוע הסחיטה - אין בהן די, כדי לאיין את חלקו של המשיב.

ראוי לתת את הדעת לכך שרק מהרגע בו הצטרף המשיב וחבר לבר-אור, אכן נסחטו כספים בפועל מפינטו. נראה כי לא בכדי, לא התייחס ב"כ המשיב, לאותם עשרות אלפי שקלים ששילם פינטו לידו של המשיב. אין בתיק טענה כי אלה מצאו דרכם לבר-אור, מחמת היות המשיב "מגשר בלבד". כאשר בר אור נשאל על אותם עשרות אלפי שקלים ששולמו למשיב, השיב בחקירתו מיום 12.6.17, בשעה 12:13: "אני שומע עכשיו פעם ראשונה", ר' שם ש' 148.

טענות המשיב כי פעל בחברות כדי לעזור כביכול לפינטו במצוקתו, אינן מתיישבות עם כך שקיבל 56,000 ₪ מפינטו, והשיב בשלילה לשאלה, האם העביר סכום זה לבר-אור.

11. בנוגע לחלק השני של האישום השלישי, כלומר לאירוע שחלקו ביער ירושלים - נראה כי די בהפניה להודעת אבישג מיום 11.6.17, בשעה 14:38 - שם היא מתארת את כל האירועים כאשר ברי כי פעולותיה היו עת שהיא מרגישה נסחטת על ידי בר-אור והמשיב ביחד. אני מפנה לדבריה שם החל מש' 26. היא מתארת שיחה עם בר אור: "ואז בודהנה לקח לו את הפלאפון ואמר לי בקול מפחיד כזה שאין לי מה לדאוג ושאני אמא לשני ילדים קטנים ושכדאי לי לעשות מה שמבקשים ממני. אני הסכמתי. גם איציק וגם בודהנה אמרו לי שאני צריכה להכניס את פינטו למקלחת...אני לא הסכמתי" (ר' החל מש' 29). היא מתארת בהמשך את הנסיעה עם פינטו,

כאשר מאחור נוסעים בר-אור והמשיב. עוד היא מתארת שלאחר שפינטו ברח מצילום על ידי בר-אור, אמר לה בר-אור שמה שעשתה לא שווה ואין להם יותר מה לדבר. באשר למשיב היא מוסיפה - "בוהדנה התקשר אלי לטלפון מהפלאפון של איציק והתחיל לאיים עלי שאני שוב אמא לילדים ושאני לא אשחק משחקים.."(ש' 43). היא מתארת שלאחר מכן נאספה ברכב של בר אור והמשיב: "ואז בוהדנה דרש ממני להתקשר בוואטסאפ לפינטו ולא הסכמתי" (שם, ש' 47). "בוהדנה שוב איים עלי ואמר לי את לא משחקת פה משחקים.."(ש' 48).

אין ממש בטענת ב"כ המשיב כאילו בר-אור לא אישר את אותם דברים. אומנם כאשר נחקר בר אור, הוא בחר לטשטש את הדברים, שכן גם הוא נחשד באותם איומים. מטעם זה כאשר נשאל מה אמר בוהדנה לאבישג השיב: "אני לא זוכר מה בדיוק היו המילים, אבל בוהדנה הסביר לה מה היא צריכה לעשות" וכאשר נשאל אם בוהדנה איים עליה אמר - "מספיק שהוא מדבר זה איום. אני לא זוכר היו הרבה דברים". עם זאת, כאשר הוקראו לו דברים שאמרה אבישג ובכלל זה טענתה כי בוהדנה התקשר אליה מהפלאפון של בר-אור ואיים עליה ואמר שוב שהיא אמא לילדים ושלא תשחק משחקים אמר: "כן את זה אני זוכר" (ההדגשה אינה במקור). עוד אמר: "זה היה אחרי שפינטו ברח. בוהדנה התקשר לפינטו מהטלפון שלו ופינטו לא ענה לו. אז הוא התקשר לאבישג מהטלפון שלי. הוא התחיל לצעוק עליה הוא היה עצבני. אני לא זוכר מה הוא אמר בדיוק אבל אני זוכר שהיו הרבה צעקות והרבה בלגן. בוהדנה צעק תביא אותו והיא אמרה אני לא איתו והוא התחיל לצעוק ולהשתולל" בעניין הציטוטים לעיל ר' הודעת בר-אור מיום 12.6.17 שעה 12:13 בש' 168-184.

אמירה מתחמקת שהוא לא זוכר מה היו בדיוק המילים, כאשר מנגד הוא מאשר את דברי אבישג באשר לשיחה בינה ובין המשיב - די בהם לראיות לכאורה.

יש בתיק די ראיות בהודעות המעורבים בפרשייה ביער, בדבר היות המשיב ברכב שנסע מאחור עם בר אור. חזקה על אבישג כי היא מזהה את קול בעלה לשעבר - בר אור. לפיכך, כאשר זו אומרת שהמשיב הוא שדיבר אתה ממכשיר בר-אור (ולא בעלה לשעבר), אזי הטענה כי לא ניתן לקבוע ראיות לכאורה לכך, ללא בדיקת קול - אינה משכנעת. בהקשר זה אזכיר כי המשיב ניסה להרחיק עצמו לגמרי מאותו אירוע ביער ובעניין זה ר' חקירתו מיום 11.6.17, שם טען שאינו זוכר את אותה נסיעה.

לטעמי אפילו לא הייתה מתנהלת אותה שיחה ישירה בין אבישג והמשיב, אזי מקום בו טוענת אבישג כי בר-אור אמר לה שהדברים נעשים בצוותא חדא עם המשיב ובמצוותו והיא הייתה מפוחדת עקב כך ומטעם זה פעלה כפי שצוותה, די אף בהם לראיות לכאורה, בדבר מעורבותו בסחיטה באיומים.

אין מי הטוען שלא היה אינטרס גם לבר-אור בסחיטת פינטו ולפיכך התקשתי להבין מה טעם ראה ב"כ המשיב להפנות לכך שבר-אור מודה בכך שרצתה לצלם את אבישג עם פינטו וכיו"ב. עלה גם עוד בדיון בעניינו של בר-אור כי בינו ובין אשתו דברים נוספים, באשר לרישום במסמכי הגירושין, אשר הטרידו את הגרושה. וכי בכך יש למעט מחלקו של המשיב!?

12. בשולי הדברים אעיר כי לא מצאתי ממש בטענה שיש לתת משקל לכך שלא הוגש כתב אישום גם כנגד קוסם, או אחר שנכח עמו בפגישה הראשונה עם בר-אור. מסכימה עם ב"כ המבקשת כי באשר לנ"ל קיים קושי ראייתי מסוים, באשר לנסיבות בהן זומן למקום וידיעתו בדבר ה"שימוש" שנעשה בנוכחותו שם. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך שאפילו תאמר כי קוסם היה מעורב באירוע הראשון, אין כל טענה כי היה מעורב גם באירועים המאוחרים ואף בכך יש טעם להבדל שבין הנ"ל.

אכן יש לתמוה, מדוע לא הוגש כתב אישום גם כנגד נתי, אשר החל במעשה הסחיטה הראשון, תוך פניה למשיב. בעניין

זה ר' גם הערתי בהחלטה הקודמת. יוער עם זאת, כי נמסר שהדבר נשקל ועדיין מצוי בתהליך של בדיקה. אציין כי בכל מקרה, קיים פער בין מי שרק פנה למשיב בעניין גביית חוב תחום מסוים, לבין המשיב אשר היה מעורב בכל המתואר לעיל ובפועל אף קיבל מן הנסחט עשרות אלפי שקלים.

13. לא מצאתי אף כי די בקטע תחום מהקלטת שיחה אחת, לשנות את מצבו הראייתי של התיק (ר' המובא בדיון). אל מול הטענות שהעלה בא כוח המשיב בדיעבד ותוך ניסיון ליישר הדברים, ראוי לתת את הדעת לכך שהמשיב בעצמו בחר בחלק מחקירותיו לשמור על זכות השתיקה, בחלק אחר לקה זכרונו בחסר באופן בולט ולא משכנע וכאשר העלה גרסה, לא התיישבו הדברים עם יתר החומרים שבתיק ואף זו הועלתה רק בחלקים הנוחים לו.

14. סיכומם של הדברים הינו כי אני מוצאת שקיימות ראיות לכאורה - באשר לכל המיוחס למשיב ואין אני מוצאת שקיים כרסום באותן ראיות.

שאלת עילת המעצר:

15. בבקשה למעצר עד תום ההליכים נטען כי קמה עילה של מסוכנות ובדיון בפניי הוסיפה ב"כ המבקשת והפנתה גם לחשש כי המשיב ישפיע על אותם עדים שחששו ממנו בעת המעשים עצמם וכעת נדרשים להעיד כנגדו.

אכן שתי העילות מתקיימות;

כפי שציינתי בהחלטה הקודמת אין צורך להכביר במילים באשר למסוכנות הכרוכה בעבירות המיוחסות למשיב. אם דברים אלה היו יפים ביחס לבר אור, הרי שהם יפים בבחינת קל וחומר, ביחס למשיב דנן, אשר לו עבר מכביד ורלוונטי. למשיב הרשעות רבות קודמות. בפעם האחרונה, הוא נשפט בשנת 2011 לחמש שנות מאסר בפועל, בין השאר, בגין קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, סחיטה באיומים, דרישה באיומים של רכוש, הדחה בחקירה ועוד. מעל ראשו גם מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים, שלא יעבור עבירת פשע.

16. מיותר להזכיר הלכות נושנות לפיהן עבירה של סחיטה באיומים, נמנית על סוג העבירות שניתן להמשיך ולבצע גם כאשר אדם ספון בביתו. מדובר בעבירות בהן הנאשם זורע פחד בלב קורבנותיו ובאלו במרבית המקרים, אין מקום לחלופת מעצר. לו הייתה מועלית בדיון בפניי חלופה קונקרטי, ייתכן והייתי קובעת כבר בשלב זה, כי זו לא תועיל ומורה על מעצר עד תום ההליכים, כמבוקש. בסופו של יום, מצאתי שלא לנעול הדלת עדיין וזאת בשים לב לדברי ב"כ המשיב כי בכוונתו להציע חלופה, בה מדובר במפקחים שהינם - "כולם או אנשי שב"ס או משטרה, כולם בלי עבר פלילי" (ר' עמ' 27 לפרוטוקול). מצאתי לקבוע כי תחילה תושלם הבהרה באשר למהות אותה חלופה (אשר לא פורטה די) וזאת ביחד עם קבלת תסקיר של שרות המבחן ורק לאחר מכן תושלם ההחלטה.

בהמשך לאמור, ומבלי שהדבר יהווה כל אמירה, יועבר עניינו של המשיב לקבלת תסקיר של שרות המבחן, אשר יבחן את אותה חלופה שתונח בפניו.

התסקיר יערך עד ליום 16.8.17 ודיון משלים על יסוד האמור בו יערך בפניי, באותו יום בשעה 10:00.

העתק ההחלטה יועבר לשירות המבחן, אשר יגיש את התסקיר עד ליום 16.8.17 בשעה 8:30.
המשיב יזמן לדיון באמצעות שב"ס.

ההחלטה ניתנה היום, ט' אב תשע"ז, 01 אוגוסט 2017.